

GHETTO FØROYAR**BANKNORDIK**

BEINLEIÐIS ÚR KPH

Rógvi Nybo og Barbara Holm prátva við Høgna Reistrup

MIÐLAPRÁT

Vit skulu blanda okkum í **alt**

Heilar generatióinir av út-búnum føroyingum eru búsitandi uttanlands og harvið er samfelagið minni fjølbroytt enn tey flestu

Ghetto Føroyar

Fyri at kompensera fyri hetta mælir Høgna Reistrup, miðlafrøðingur, øllum føroyingum í hminum til at úttala seg um Føroyar

– Er tað geografiska avmarkingin, sum skal vera avgerandi fyri, um mann skal hava nakað at siga um Føroyar, spurdi Høgna Reistrup í Ghetto Føroyar mikudagin, áðrenn hann uttan himpr sjálvur svaraði: – Sjálvandi ikki!

Miðlafrøðingurin búsitandi í Keypmannahavn heldur soleiðis lítið um útsagnir hjá fólki, sum havast at føroyingum uttanlands, sum fortelja føroyskum skattgjaldarum, hvussu tey skulu byggja land.

– Eg minnst at Jógvan Sundstein hevði eina viðmerking um eitt mál fyri vikum síðani, og tá fekk hann skotið í skógvarnar, at »Tú flutti av landinum. Tú

skalt ikki koma her og siga, hvussu vit skulu gera,« og hatta er ein nokk so vanlig hugsan í Føroyum.

– Mann skal ikki isolera seg soleiðis, tað er hinvegin ein fólkaræðisligt heilsutekin, at nógv luttaka í almenna orðaskiftinum, segði Høgna Reistrup.

Merkir miðlarnar

Hann metir somuleiðis, at hendan hugsanin sæst aftur í føroyskum miðlunum, sum eftir hansara tykki sjáldan hyggja suður um Akraberg ella norður um Enniberg eftir servitan, hóast ein stórus føroyskur heilakapasitetur liggur uttanfyri hesi forberg.

– Serliga etableraðu miðlarnir hava lyndi til at ringja til stovnar og persónar í Føroyum, heldur enn at hugsa eitt sindur størri og ringja til Keypmannahavnar ella til London, tá tey gera søgur.

GHETTO FØROYAR Mikudagin byrjaði hon. Sendingin, sum útisetaarnir há Miðlahúsinum høvdu reypa øgiligt um. Hóast fyra tímar seinkað eydnaðist tað at fáa eina sending varpaða út í Føroyum. Her eru nøkur hæddarpunkt, nakrir niðurtúrar, og nakrir útiseta vinklar frá fyrstu Ghetto Føroyar sendingini nakrantíð

Ein **tungur** burður

Vit sótu har. Klokkan var næstan fyra á flatlondum. Tíðindi skuldu vera í Føroyum, og so skuldu vit í luftina. Gestirnir vóru komnir. Skipanin var testað út í æsir

Ghetto Føroyar

Tíðindaskrivið var komið í fleiri miðlar. Alt Facebook var fult av viðmerkingum um sendingina, og vit høvdu eisini sjálvi lagt myndir út allan dagin. Nú skuldi tað vera. Nú skuldu vit vísa øllum, hvør dugur var í okkum...

Størri antiklimaks enn ikki at sleppa í luftina finst valla. Vit høvdu glett okkum so nógv og fyrireikað okkum so væl, men so regulert krasjar plan A beint sum vit skulu í luftina!? Vit hava ikki eingong tíð til at seta plan B í verk. So situr mann har, og má bara finna seg í, at nakrar sangir fara frá í Føroyum, meðan vit vóna vóna, at alt blívur betur. Minuttirnir ganga, og vit koma framvegis ikki í luftina. Frustratióin gerst fullkomin, tá vit finna útav, at nú verður ikki pláss fyri tí vit hava ætlað okkum í fyrra tímanum. Men alt kann gerast verri. Fyrra tímin blívur liðugur, og vit hava framvegis ikki eingong sagt »Hey«.

Undir næstu tíðinda-

KRASSJ

Búgví Øster í eina vónleysari støðu, tá skipanin, Rás2 altíð brúkar at senda í gjøgnum, bráðliga streykaði, tá sendingin skuldi í luftina

sendingini fáa vit boð á Facebook; fólk hoyra okkurt aftanfyri tíðindavertin. Men tað eru ikki vit. Vit vita, at fólk ómøguliga kunnu hoyra okkum.

Altjóða viðurkenda skipanin, sum Rás2 hevur brúkt ofta áður riggar ikki. Skipanin, sum Kringvarpið brúkti, tá teirra eina heimasíða krasjaði til lögtingsvalið, dugir bara at siga: »Service is temporarily unavailable.«

Unavailable meg í...

Sms-boð og facebook

spurningar koma samstundis streymandi inn. Tað byrjar at ganga upp fyri okkum, at hetta er nakað fólk hava glett seg til. Tey sita faktiskt og lurta beint nú, meðan vit sita sum bitið í lort, og tey hoyra onki uttan greatest hits.

So byrjar mann at spyrja hví. Hví hendi hetta fyri okkum? Hví beint nú? Vit hava testað tað, gestirnir í køkinum sita og bíða, og tað ringasta av øllum: Vit hava snýtt okkara lurtarar, sum vit hava lokkað í fleiri dagar!

Vit hyggja upp í luftina at leita eftir svári á stóra alvaldandi internetinum, sum hevur svikið okkum so dyggiliga – kanska enntá til onkrar hægri maktir. Men vit mugu bara góðtaka ýlandi tøgna.

Tá vit einaferð koma í luftina og skulu kappast við hálvfinaluna um Løgmansteyppið millum EB/Streym og HB eru frustratióinirnar ikki soleiðis at kasta av sær. Men vit fara í gongd. Royna at vera so dugnalig og glað sum gjørligt, og so hvørt sum vit koma inn í sendingina byrja tankarnir: »Hov. Hetta er faktiskt heilt í ordan. Vit byrja at liva. Vit hava faktiskt funnið uppá okkurt rættiliga kul«

Og tað er júst hetta vit fara at taka við okkum herfrá. Føðingin var øgilig.

Útvarpsbarnið var í veruleikanum deyðføtt, men tað vaknaði aftur, og við intensari uppaling verður tað vónandi klárt at yvirtaka føroyska luftrúmið og ein part av tí danska komandi mikudag!